

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

Od 40. kapitoly se styl proroka Izaiáše mění. Proto se domníváme, že jde o jiného autora než v předešlých kapitolách. Tento text vznikl v době největšího útlatku v babylonském zajetí v 6. stol. př. Kr. a právě zde Bůh zaslubuje „Služebníka“, který Izrael zachrání. Jak jeho záchrana bude vypadat? (Pramen: vira.cz)

Toto praví Hospodin: „Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Ostrovy čekají na jeho nauku. Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti, vzal jsem tě za ruku, utvořil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kdo bydlí ve tmách.“ (Iz 42,1-4.6-7)

EVANGELIUM

Všichni evangelisté uvádějí scénu Ježíšova křtu. Jde tedy o zásadní skutečnost. Nesvědčí pouze o Ježíšově pokoře, Jan Křtitel ví, že Kristus nepřijímá křest jako znamení obrácení či pokání z vlastních hříchů. Ježíš touto událostí zahajuje své veřejné vystoupení, mandát mu dává sám Bůh Otec! Znamená to, že jednat bude nejen Ježíš, ale celá Nejsvětější Trojice. (Pramen: vira.cz)

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?“ Ježíš mu však řekl: „Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli.“ A tak mu vyhověl. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“ (Mt 3,13-17)

IRSKÁ NOVOROČNÍ MODLITBA

Nepřeji ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení, protože vím, že se mu stejně nevyhneš.
Nepřeji ti, aby ti po tváři netekly slzy, protože je stejně nezadržíš a pláčem se ti uleví.
Nepřeji ti, abys nezakusil žádnou bolest, protože ji stejně dávno znáš.
Víš také, že utrpení zušlechťuje, že slzy očistí ují srdce a bolest že zároveň zraňuje i posiluje.

Něco bych ti ale přece jen rád popřál:

Abys byl za všechno vděčný,
i když se ti to třeba nelíbí.
Abys opatroval vzpomínky na dobré věci, které jsi zažil, i když jich možná není příliš mnoho.
Abys byl statečný, i když si myslíš, že už to nejde.
Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval, protože kolikrát ho odhodíš,
tolikrát se budeš vracet a sbírat ho.
Abys svůj kříž mohl donést až na vrchol,
na nějž je nutné vystoupit,
i když se zdá být nedosažitelný.
Aby dary, které v sobě máš, rostly pomalu,
ale aby ti po celý rok pomáhaly.
Abys nikdy nevyměnil přítele, který je opravdový,
a když udělá chybu, abys mu odpustil,
a ne ho opustil.
Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm,
s nimiž tě pojí láska.
Nezapomeň, že každá růže má trny,
ale přesto je krásná.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Není málo času, který máme, ale mnoho času, který nevyužijeme. (Seneca)
- Pokud se srdce nemodlí, pak se jazyk marně namáhá. (sv. Bernardin Sienský)
- Modlitba je rozhovor duše s Bohem. (sv. Augustin z Hippony)

VÁCLAV č. 2. (2017)

8.1.2017

SVÁTEK KŘTU PÁNĚ

Týdeník

ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI

sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 v kapli na faře
	St – v 16.30 v kapli na faře
	Čt – v 7.30 v kapli na faře
	Pá – v 16.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00

Út – modlitební skupina v 15.30 na faře

INTENCE MŠÍ SV.:

Ne 8.1. 2017 v 9.00 za † rodinu Mrázkovu
a Pruschovtsovou

Sulejovice v 10.30 na poděkování všemohoucímu Bohu
za rodinu syna a za nově počatý život

Út 10.1.2017 na dobrý úmysl

St 11.1.2017 za † Stanislava a † rodiče

Pá 13.1.2017 za obrácení a spásu živé rodiny a na dobrý
úmysl

Ne 15.1. 2017 v 9.00 za † Jaroslava Hantnycha
Sulejovice v 10.30

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

225. Jak ještě pojmenováváme svátost smíření?

Svátost smíření se také nazývá svátost pokání, odpuštění, obrácení nebo též vyznání (zpověď).

226. Máme křest, který nás usmiřuje s Bohem. Proč tedy potřebujeme i svátost smíření?

Křest nás sice vyprošťuje z moci hříchu a smrti a uvádí nás do nového života Božích dětí, ale neosvobozuje nás od lidské slabosti a od náklonosti ke hříchu. Proto se potřebujeme znovu a znovu usmiřovat s Bohem. Tu možnost nám poskytuje svátost smíření.

Zpovídat se není „in“; možná je to obtížné a zpočátku nás to stojí značnou dávku přemáhání. Ale to, že můžeme v životě vždycky začít znovu – opravdu nanovo, je jednou z největších milostí: začínáme nezatíženi, bez hypoték ze včerejška, přijati s láskou a vybaveni novou silou. Bůh je milosrdný a toužebně si přeje, abychom jeho milosrdenství skutečně využili. Ten, kdo litoval svých hříchů a vyznal je, otvírá novou čistou stránku v knize svého života.

13. ledna – nez pam. sv. Hilaria, biskupa a učitele církve

Narodil se v Poitiers kolem roku 315, ve vznešené pohanské rodině. Studoval filosofii v Řecku a v Římě. Stal se řečníkem, spisovatelem, oženil se a měl dceru. Studium ho přibližovalo víře v jednoho Boha, protože pohanská filosofie jej neuspokojila. Hledal pravdu a postupně se vzděláním propracoval ke křesťanské pravdě. Starozákonní knihy mu otevřely nový svět, jehož naplnění poznal v Novém zákoně a stal se křesťanem. V celém jeho chování bylo poznat, že přijal Krista do svého života.

Roku 350 došlo k jeho zvolení biskupem pro diecézi Pictavienskou (jde o dnešní Poitiers). V té době začal vládnout římský císař Konstans, jenž byl přítelem ariánů, kteří popírali božství Kristovo. Hilarius hájil pravou víru a ve své zemi od bludařství odvracel všechny biskupy. Císaři napsal list, v němž obšírně vyložil bludy Ariánů i jejich zhoubné následky a požadoval, aby věrní katolíci nebyli od bludařů utiskováni. V plamenném protestu napsal: "Je čas, abych

mluvil, neboť mlčení by nebylo znamením mírnosti, nýbrž slabosti."

Konstans nadále svévolně vyměňoval katolické biskupy za ariánské. Hilarius, který se postavil proti jeho neoprávněnému jednání, musel do vyhnanství v Elinasien ve Frygii v Malé Asii, kam byl vypovězen po sněmu v Beziers. Na něm ještě neohroženě obhájil víru proti bludu zastávanému císařem, načež byl křivě obžalován. Těm, kdo nabádali k opatrnosti říkal: "Nepřijali jsme ducha bázně!" (srov. 2Tim 1,7).

Usilovat o pravdu i přes veškerou lživou propagandu je úkol i pro každého z nás. Jsme-li takto na Boží straně, je-li Bůh s námi kdo proti nám? Vždyť v tom všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. (Řím 8,31;37) A nic si nebudeme dělat ani z dočasných neúspěchů. Tak Pavlova slova jistě chápal i Hilarius: "Nevědeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla" (Ef 6,12).

Tito duchové nás nabádají k opatrnosti, k tomu abychom náhodou nešli proti proudu, abychom tolerovali názory druhých tím, že bychom je i sami přijímali, přestože jsou proti Božímu řádu. Abychom nevyznávali víru v prostředí, kde převažují nevěřící, kteří by nás těžko pochopili. Chceme v jejich očích vypadat co nejlépe, mít úspěch...

O Hilariovi se říkalo i to, že Boží Prozřetelnost dopustila jeho vyhnanství, aby jeho působením byla zachráněna celá Církev. Po čtyřech letech ve vyhnanství byl opět povolán na sněm, a to do Saleucie v Isaurii...

Část z jeho ostatku byla za Karla IV. dovezena i do chrámu sv. Víta v Praze.

15. ledna – 2. neděle v mezidobí

BÝT ÚPLNÝM ČLOVĚKEM

(Anselm Grün)

Na cestě ke zralé víře a plnému lidství leží spousta překážek. Jsou dány naší životní historií, naší výchovou, případně okolím, v němž jsme vyrostli. Kromě nich ale potkáváme také překážky, které se vynořily z chybné interpretace náboženství. Stane se, že nám někdo zprostředkoval Boha nezralým, infantilním způsobem, třeba jako toho, koho bychom se měli bát. To je pak velká překážka našeho osobního růstu.

Ne každý, kdo má „pevnou víru“, vyžral také lidsky.

Nedostatek lidské zralosti se pak projevuje i v nezralosti víry. Člověk sice říká, že věří v Boha, však jeho víra neproměnila jeho tělo ani duši. Je spousta lidí, ze kterých můžeme vycítit, že jsou vnitřně sevření a uzavření. Že to, co říkají, neodpovídá skutečnému stavu jejich myšlení a prožívání. Také u euforicky věřících často cítíme, že jejich euforie jen překrývá chybějící zralost.

Řada lidí se ve své nezralé víře odvolává na Ježíšova slova: „Amen, pravím vám: Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevejdete do nebeského království“. Ježíš ale těmi slovy neříká, že máme být dětinští. Spíš bychom se měli naučit být jako děti, které jsou otevřené všemu novému, jsou ochotny si nové připustit, aniž by říkaly: „My už všechno víme.“ Nepotřebujeme být nezralý jako děti, potřebujeme jejich otevřenost a svobodu bez předsudků. Potřebujeme také jejich důvěru, abychom v životě, který chceme mít zcela ve svých rukou, vytušili, že můžeme doufat i v něco jiného než pouze ve své schopnosti.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Bratři a sestry v Kristu!

V období od 1. ledna do 15. ledna 2017 pořádá Charita ČR Tříkrálovou sbírku. Jako každý rok se zapojuje i Farní charita Lovosice. Naši koledníci budou obcházet domovy v obcích: Lovosice, Lhotka nad Labem, Malé Žernoseky, Sulejovice, Lukavec, Čížkovice, Keblice, Sedlec, Klapý, Třebívlice, Velemín, Poplze, Radovesice.

Výtěžek z Tříkrálové sbírky v Lovosicích a ORP Lovosice bude věnován sedmiletému Lukášovi, kterému se již od 7. měsíce života nevyvíjí část mozku, má tělesné vady a oční vadu. Nedokáže plně artikulovat a je závislý na rodičích, díky kterým se pohybuje a dělá všední činnosti.

Do kostela sv. Václava zavítají skupinky koledníků v pátek 6. ledna a v neděli 8. ledna 2017.

Otevřete, prosíme, svá srdce potřebným a domov koledníkům. Stanete se tak poslem dobra a pomůžete těm, kteří to potřebují.

Za Farní charitu Lovosice

Petr Urban, koordinátor Tříkrálové sbírky

Sbírka z 1. ledna vynesla: 2.190,- Kč. **Děkujeme!!!**